

[Inger Gautier Schmit.]

under Henvisning af disse Kvinder — hvad jeg helst ser — til Mødrehjælpen, hvor Hjælpen ganske anderledes end f. Eks. paa Seksualklinikker kan gives paa en personlig Maade, hvor man har Tid til og Interesse for at forfølge det enkelte Tilfælde og til det yderste prøve at afværge, at en Kvinde lader foretage denne Handling. Det er altsaa denne Begrænsning, denne Retningslinie for Lægerne og for alle Mennesker i Samfundet i øvrigt, som jeg meget gerne vil have ind i Lovforslaget, og jeg tillader mig herved at anbefale Ændringen.

Justitsministeren (Steincke): Det vil ikke lykkes det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit at faa mig til — for jeg ved ikke hvilken Gang — at begynde en Diskussion om Indholdet af de forskellige Indikationer. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i, at en Regering, at en Minister bør være Oppositionen taknemmelig, hvis denne, uanset at den ikke maatte ønske at stemme for Lovforslaget, vil medvirke til, at Loven i den Form, hvori den bliver vedtaget, bliver saa klar og tydelig som muligt. Det var jo ogsaa det ærede Medlems Begrundelse for det nu motiverede Ændringsforslag, at Lovforslagets § 1 skulde fremtræde i en saa klar og tilgængelig Skikkelse som muligt, men ud fra den samme Begrundelse maa jeg ganske vist anmode ærede Medlemmer om at stemme imod dette Ændringsforslag. Thi den ærede Forslagsstiller har slet ikke lagt Mærke til, at Regeringsforslaget ser helt anderledes ud end Kommissionsforslaget. Nu kan Svangerskabsafbrydelse kun ske, naar den er nødvendig for at afværge en alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred, saa det er allerede deraf, at der kræves, at den er *nødvendig*, indlysende, at denne Fare ikke skal kunne afværges paa anden Maade. Tilføjjelsen er derfor ganske overflødig og som Følge deraf forvirrende, gør ikke Lovforslaget klart, men uklart.

Victor Pürschel: Jeg maa være enig med den højtærede Justitsminister i, at naar der staa i Loven, at Svangerskabsafbrydelse kan foretages, naar den er nødvendig, saa ligger der deri, naar man forstaa disse Ord strengt og rigtigt, ogsaa

dette, at Maalet ikke kan naas ad anden Vej, for ellers kan den vel ikke siges i egentlig Forstand at være nødvendig. Derfor mener jeg altsaa ikke, at dette Ændringsforslag betyder nogen Forbedring af Loven. Paa den anden Side kan jeg jo ikke helt underkende den Betragtning, at det for en læg Læser kunde være af Værdi, at der stod en saadan Tilføjjelse; ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale, at man undlader at stemme med Hensyn til dette Ændringsforslag.

Inger Gautier Schmit: Selvfølgelig har jeg lagt Mærke til, at det foreliggende Lovforslag er anderledes end Kommissionens Forslag, men dermed finder jeg ingenlunde, det er begrundet, at denne Tilføjjelse ikke skulde være nødvendig, praktisk og gavnlig. Jeg synes, vi har gjort saa overordentlig mange Erfaringer, ikke mindst i det sidste halve Aar, i Retning af bl. a., hvorledes Lægerne baade i Praksis, i Ord og i Skrift tilkendegiver ganske forbavsende subjektive Opfattelser af hele dette Spørgsmaal, og da Henvisning af disse Kvinder til at søge social Bistand er en helt ny Tanke, en helt ny Opgave, kan jeg sige, der henlægges til den danske Lægestand, finder jeg det slet ikke upaakrævet, at denne Tilføjjelse kommer ind i § 1.

Ministeren har bebudet at ville komme med sociale Hjælpeforanstaltninger til næste Aar, og derfor kan vi jo ikke give ganske bestemte Henvisninger i Øjeblikket. Vi henleder dog Opmærksomheden paa, at der allerede nu findes Mødrehjælpsinstitutioner, oprettet ved privat Initiativ; der vil videre blive indført Sundhedsplejersker, og der er ogsaa andet Velfærdsarbejde, f. Eks. Danske Kvinders Velfærd. Der er altsaa allerede ikke saa faa Hjælpekilder, man kan henvende sig til, men jeg tror ikke, at disse Institutioner endnu er tilstrækkeligt kendt, dels af den almindelige Befolkning, dels af en Mængde af de Læger, som Kvinder maatte henvende sig til. Den af mig foreslaaede Bestemmelse rokter absolut ikke ved Ministerens Opfattelse af hele dette Spørgsmaal — dette lader jeg ganske ude af Betragtning —, den rokter for saa vidt heller ikke ved Ordlyden af § 1, men jeg vil alligevel gerne udtale som i hvert Tilfælde min personlige Overbevisning, at